

ДИМИТЪР БОЯДЖИЕВ

TEMPI PASSATI

chitanka.info

Синя утринна омара
леко плава над долът.
Дреме мелницата стара
край тревясалия път.

Росни са цветята сини
по съборения зид.
До зида, прикрит в къпини,
чакам влюбен и честит.

Пусто в пътя — ала ето
ален шал се мярна там...
Колко щеш си крий лицето —
знам коя си, душо, знам!

Иде моята любима
нежна, мургава жена,
лека, кръшна, несравнима,
като влюбена сърна.

— Де, Мургашка, се забави?
— Милий!... — И внезапно тя
устни нервни и лукави
впи във моите уста.

... Из самотните пътеки,
уловени под ръка,
волни, упоени, леки,
край зелената река,

с колко приказки сърдечни
любовта ни утеши!
Как тогава вековечни
бяха нашите души!

*Твоите прегръдки топли,
гостолюбни и добри,
драг приют на страстни вопли,
шъпнеха ми: тук умри!*

*Колко чист нектар, Мургашка,
аз, ту трепетен, ту тих,
от рубиновата чашка
на устата твои пих...*

*Помниш старата глогина?
Помниш росния гъстак?
Там ще цъфнат догодина
кринове и ален мак...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.